

Sportieve en culturele ontmoetingsdag 11 januari 2010

(dd 12 januari 2010)

De jaarlijkse Sportieve en Culturele Ontmoetingsdag is een van de belangrijkste gebeurtenissen op de jaarkalender van Swami's opleidingsinstituten. Dit jaar is deze dag extra belangrijk omdat het 85 jaar geleden is dat Sathya Sai Baba op aarde kwam. Van alle grote festivals en samenkomsten die in het academische jaar voor de studenten worden gehouden, is deze sportdag van het grootste belang omdat de studenten hier hun moed, durf, scherpzinnigheid en hun heldendaden kunnen tonen en het uiterste vergen van hun spierkracht en uithoudingsvermogen. Zo kunnen zij, als blijk van hun liefde voor Swami, uitzonderlijke prestaties laten zien. In korte tijd bereiden zij zich voor om deze reusachtige prestaties te leveren.

Op 11 januari in de ochtend had zich al in de vroege uurtjes een groep devotees verzameld, in het Vidyagiri Stadion, een prachtige plek met mooie beelden van Krishna, Shirdi Sai Baba, Shiva, Zoroaster, Boeddha en Jezus. Het grote beeld van Hanuman en het vermaarde Chaitanya Jyoti museum torenen boven alles uit. Dit jaar zijn er twee enorme LED schermen bijgekomen, die op een gunstige plaats in het stadion zijn neergezet, zodat alle devotees de voortgang van de spelen goed konden blijven volgen. Naast het Chaitanya Jyoti museum was een bloemenperk aangelegd, waarop de tekst "Wij offeren deze prestaties aan uw lotusvoeten" was te lezen. Dit vat goed samen wat het thema en het doel is van de sportdag.

Swami kwam om half tien bij het stadion aan, voorafgegaan door een bonte stoet fietsen en fanfare - corpsen van het Anantapur College en de Universiteit, een vlaggenparade en een groep jongens statig op paarden gezeten. Nadat Swami bij het baldakijn was gearriveerd, stak hij de lamp aan, als symbool van de aanvang van de spelen. Vervolgens betuigden een groep kinderen van de eerste klassen van de basisschool hun overgave aan Swami, waarna groepen leerlingen van de verscheidene Sathya Sai - opleidingen opgewekt in de maat van de fanfarenmuziek van het Universiteitscorps kwamen aanmarcheren. Toen werd de Universiteitsvlag gehesen en legde de Rector magnificus plechtig, ten overstaan van alle deelnemers, de eed af van fair play, van eerlijke competitie in het sport- en spelgebeuren.

De fakkelceremonie begon met de atleten van de universiteit die om de beurt de brandende fakkel droegen. De sportmascotte was dit jaar de zwaan, die de spelen van bovenaf verlichtte op de top van de Hanuman-heuvel.

De ochtendsessie begon met een voorstelling van studenten van het Brindavan College, getiteld “de Viering van de Komst” [van de Avatar]. Het hoogtepunt van hun voorstelling was een dans waarin de komst van Swami werd gevierd. De dans liet de komst van tien Avatars zien (Dasavataram), waarvan de komst van Sathya Sai Baba het feestelijke slot vormde. Daarna volgde een Bhangra dansvoorstelling, uitgevoerd met veel energie en passie. Het daaropvolgende programma-onderdeel was een Kavadi-dans in Tamil Nadustijl. Een elegant praalvertoon met prachtig uitgedoste hengsten vormde het paardensportnummer waarbij met het grootste gemak over allerlei obstakels werd gesprongen. Daarop gaf een groep een dansvoorstelling waarbij westerse dansvormen met aerobic-oefeningen werden gecombineerd, precies op de maat van muziek met een stuwend ritme. Gevaarlijke stunts op 25 motoren vormde het volgende onderdeel. Tja, het leven gaat niet over rozen, het kost bloed, zweet en tranen. Het was een genot om de crossende motoren in vliegende vaart gade te slaan. Toen lieten een stuk of acht studenten die circustoeren op de fiets zien. Zij speelden gitaar en lazen de krant terwijl zij reden. Ook dit was het bekijken waard. Vervolgens reden zij op hellingen en bereikten daarbij verbazingwekkende hoogten. Zelfs de kunsten op de fiets werden professioneel uitgevoerd.

Deze prachtige voorstelling van de studenten van het Brindavan College eindigde met een piramideformatie, gesteund op fietsende studenten. Alle studenten zongen samen het slotlied, als achtergrondkoor voor de zegeningen van Swami.

De laatste ochtendvoorstelling werd uitgevoerd door de studenten van het Prasanthi Lilayam College. Zij deden voornamelijk balanceeracts, op een perfecte wijze. Een enorm beeld van Subramanya, dat prachtig gebeeldhouwd was uit een brok steen en dat er ook echt uitzag als een monoliet, werd voor de voeten van Swami gereden. Hun uitvoering begon met een gesynchroniseerde dans; de golf die werd gevormd, ontstond vanuit deze groep. Het basketbalspel dat daarop volgde, was een lust voor het oog. En wat een afdaling, van de hoogte van een helling en van een trampolinesprong! Er trad ook een clown op, die op zijn hand probeerde af te dalen, maar dat lukte hem niet bijster goed! Vervolgens sprongen studenten al skatend over een Maruti busje, met zulk een perfectie en snelheid, dat slechts een zeer oplettend oog ook dit kon waarnemen.

Gymnastiekoefeningen voor gevorderden was het volgende programma-onderdeel. Studenten sprongen door ringen, vanaf een hellinghoogte. De oefening met de Romeinse ringen, dat zelfs als een moeilijk item bekend staat binnen de internationale sportwereld, werd professioneel uitgevoerd. Daarna kwam er een balanceeract op kubussen. Het was machtig om te zien hoe de gladde kubussen behendig werden beklommen en hoe de andere gymnastische oefeningen werden uitgevoerd.

Met belangstelling werd een nieuwe oefening gevolgd, genaamd “Chairobatics”. Deze oefening bestond uit balanceeracts die werden uitgevoerd op stoelen die steeds hoger op elkaar gestapeld werden. Daarna traden luchtacrobaten op; zij kronkelden door ringen die aan touwen waren opgehangen. Het was een machtig mooi vertoon van evenwichtsoefeningen, waarbij men ondersteboven aan de hoog opgezette toestellen hing. Het was schitterend hoe men met het grootste gemak kon touwklimmen, alsof men gewoon een trap opliep en diep in gedachten leek verzonken. Het was een behendig vertoon van evenwicht, ritme en lichaamsbeheersing.

Het programma ging verder met het balanceren van reusachtige vlaggen op handpalm en voorhoofd, gevolgd door een dans, uitgevoerd met pulserend ritme. Daarna werd er op

Chinese trommels geslagen, terwijl vliegers in de lucht op de achtergrond, een zoemend geluid maakten. Nadat enkele acrobatische kunsten waren vertoond en een nummer koordansen ten beste werd gegeven, draaide een student met duizelingwekkende snelheid rond aan een touw. Dit was echt ongelooflijk. Het laatste wat de Prasanthi Nilayam studenten deden, was een stuntact met behulp van jeeps. Vanuit een rijdende jeep bogen de studenten in allerlei prachtige formaties van boven uit de jeep, waaruit bleek hoe soepel van lijf en leden zij zijn. Zij maakten een obstakel met de grond gelijk en als hoogtepunt reden zij door een brandende hoepel. Tot slot groeften zij zich samen in een laatste formatie, met het mooie Subramanyambeeld op de achtergrond. Om 12.05 uur werd aan Swami het Arati geofferd, waarna hij zich terugtrok.

Swami arriveerde weer voor het middagprogramma om 16.35 uur, voorafgegaan door een fietsescorte van jongens- en meisjes. Terwijl Swami het baldakijn naderde, verwelkomden de jongens van de basisschool hem door middel van buitelingen op het middenpad. Het middagprogramma bestond uit twee gedeelten. Het eerste deel werd verzorgd door leerlingen van de Sri Sathya Sai Basisschool, het tweede door meisjes van het Anantapur College van de Sri Sathya Sai universiteit. De kleuters van de basisschool begonnen met het programma met hun ode aan Swami. De eerste voorstelling was een dans, uitgevoerd door de meisjesstudenten. Daarin werd uitgebeeld dat Swami, vanuit zijn oneindige liefde voor de mensheid, hier is geïncarneerd om de mens te transformeren in goddelijkheid. Hun voorstelling was een werveling van kleurige kostuums waarin de kleine kleuters waren uitgedost. Zowel de jongens als de meisjes zetten een prachtig schouwspel neer en waren een lust voor het oog. De kinderen dansten, sprongen en zongen letterlijk op hun weg, op naar de heerlijkheid van God. Verder was er een dans, uitgevoerd door meisjes die kostuums aan hadden met bloembladeren van verschillende kleur op hun rug, die het vermelden waard is, en waren er kinderen die door autobanden rolden of als een wormpje verkleed over de grond kropen.

Ook maakten de scholieren gymnastische structuren, gedeeltelijk als een circuit. Net als de oudere leerlingen deden zij ook balanceeracts, in verschillende formaties. Het laatste onderdeel van de basisschoolleerlingen bestond uit een dans, uitgevoerd door meisjes met parasols in regenboogkleuren. Hun voorstelling eindigde met het oplaten van ballonnen.

De studenten van het Anantapur College begonnen hun voorstelling voor het baldakijn met een hulde aan Swami. Het eerste onderdeel bestond uit meisjes die met vlaggen kwamen aanlopen, gevolgd door leerlingen die precies gelijk met zware vlaggen zwaaiden, in steeds wisselende formaties en patronen. De volgende act met clownfietsjes was ook bijzonder, aangezien dit fietsen veel behendigheid en evenwichtsbeheersing vergt. Een groep van tien meisjes moest nauw met elkaar samenwerken voor een goede coördinatie van de act. Het volgende nummer bestond uit het balanceren, en het snel en behendig ronddraaien van halters met handen en voeten. Werden er eerder stunts uitgehaald met clownfietsjes en jeeps, nu volgde er een onderdeel met fietsen, waarop meisjes reden. Zij voerden verschillende acts uit, waarop het publiek enthousiast reageerde. Vervolgens werden hoepels van verschillende grootte rondgedraaid. De artiesten reden er behendig doorheen.

Het middagprogramma besloot met acts van studenten van het Anantapur College, waarbij zij in allerlei formaties liepen met lampjes in hun handen, die allerlei kleuren hadden. Op de achtergrond weerklonk het lied "Sai Maa Praanamaa..." (Sai is onze levensadem). Swami beloonde de studenten rijkelijk met zijn zegen voor de wijze waarop zij met dit optreden uiting hebben gegeven aan hun liefde voor hem. Om kwart over zes werd het Arati aan Swami

geofferd, waarna hij vertrok naar zijn woonverblijf. Op deze wijze werd de geslaagde en luisterrijke Sportieve en Culturele Ontmoetingsdag van 2010 afgesloten.

Bron: Webpublicatie Sri Sathya Sai Books and Publications Trust, Prasanthi Nilayam
©Vertaald door de St. Sri Sathya Sai Baba - Nederland.